

рящъ запетаи и точки, а разбърканитѣ да поставишъ на мѣстата имъ. Малки сж точкитѣ и запетаитѣ, но, поставени на мѣсто, тѣ оправятъ работитѣ.

Човѣкъ трѣбва да се познава, да изучава линиитѣ на лицето си, да знае, какъ е работилъ въ миналото си и какво му предстои въ бждеще. Ако лицето му има правилни чѣрти, а челото е добре развито, това показва, че и той е работилъ върху себе си, но и ангелитѣ сж работили върху него. Тѣ сж влѣли нѣщо свое въ него, вследствие на което сж оформили лицето му. Това наричаме приливъ на ангелския животъ въ човѣшкия. Човѣкъ пѣкъ оставя нѣщо отъ себе си въ животнитѣ. Това, което за човѣка е отливъ, за животнитѣ е приливъ. И това, което за ангелитѣ е отливъ, за човѣка е приливъ. Значи, между животнитѣ, хората и ангелитѣ има непреривна връзка. Миналото на човѣка е отливъ, а бждещето — приливъ. Той трѣбва да използва тѣзи две сили въ природата, отъ една страна, да се справя съ недостатѣцитѣ, които носи отъ миналото, а отъ друга, да се стреми къмъ възможноститѣ на бждещето. Запримѣръ, отслабването на паметта се дължи на миналия животъ на човѣка, който е изопачилъ чувствата си. Неестественитѣ чувства ставатъ причина за отслабване на паметта. Като ялъ и пилъ много, човѣкъ придобилъ едно отрицателно качество — лъжата. Който много яде и пие, много лъ-